

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa : **V.Z.P.B.**, M.č. X., B., IČO : X., pobočka T., P.č. X., proti odporcovi : **L., s.r.o.** so sídlom v T.T., Š.č. X., IČO : X., **o zaplataenie 734 841 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp.zn. 25 C 98/2005, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 3. apríla 2007, sp.zn. 17 Co 311/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne rozsudkom z 28. júna 2006, č.k. 25 C 98/2005-40 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplataenia 734 841 Sk. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na zaplataenie výšky nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť nebol dôvodný, pretože navrhovateľ nepreukázal, že sa odporca dopustil protiprávneho konania proti svojmu pracovníkovi, poistencovi navrhovateľa. Protiprávneho konania sa dopustila firma, v ktorej na základe dohody o dočasnom pridelení pracovníka poistenec navrhovateľa pracoval, a preto zodpovednosť odporcu nebola daná.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 3. apríla 2007, sp.zn. 17 Co 311/2006 rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 21. mája 2007 s poukazom na ustanovenie § 236 ods. 1 a § 237 písm.f/ O.s.p. dovolanie navrhovateľ, ktorý navrhol

rozhodnutie odvolacieho a prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Namietal, že rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a účastníkovi konania sa preto postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. v znení do 1. júla 2007 (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého je s poukazom na ustanovenie § 372o zák.č. 273/2007 Z.z. potrebné vec právne posúdiť, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky

len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných vád vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. nie je založená už tvrdením dovolateľa o tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád uvedených v tomto zákonom ustanovení. Dovolanie je prípustné iba vtedy, ak je rozhodnutie odvolacieho súdu niektorou z vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. skutočne postihnuté.

Vzhľadom na námietky dovolateľa sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti jeho tvrdenia, že v prejednávanej veci mu bola nesprávnymi rozhodnutiami nižších súdov odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm.f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľ pri namietaní vecnej nesprávnosti rozhodnutí súdov tvrdí, že napadnuté rozsudky sú založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd bez toho, aby sa dotkol otázky správnosti rozsudku odvolacieho súdu uvádza, že nesprávne právne posúdenie je vo všeobecnosti prípustný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), možno ho ale úspešne uplatniť len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Samo prípadné nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 238 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi (§ 142 ods. 1 v spojení s § 224 a § 243c O.s.p.) dovolací súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2007

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :